

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תיק 134814/5

ה"

בבית הדין הרבני האזורי באר שבע

לפני כבוד הדיינים:

הרב אהרן דרשביץ – אב"ד, הרב עובדיה חפץ יעקב, הרב אברהם צבי גאופטמן

(ע"י ב"כ עו"ד דוריס מור)

המבקשת:

נגד

(ע"י ב"כ עו"ד מארי שני עשהאל)

המשיב:

הנדון: שונות מבקש/משיב, ביטול צו עיקול

פסק דין

בפנינו תביעות רכושיות שונות של האשה, ובקשת הבעל לשעבר לביטול צו עיקול.

רקע עובדתי

כדי להכריע בתביעות/בקשות של הצדדים, נסקור את ההליכים הקודמים כדי להבהיר את ההשתלשלות בין הצדדים, לאור ריבוי הבקשות שהוגשו בתיקים (חלקם כבר נדונו בהחלטות קודמות, וחלקם בקשות ממוחזרות כפולות, אשר הטריחו את ביה"ד מעבר לנדרש).

האשה הגישה תביעת גירושין ביום 26.1.2017. יודגש שמדובר בתביעת גירושין בלבד, ללא כריכה [כך שהסמכות החוקית של ביה"ד היא בנוגע לפרשנות ואכיפת הסכם הגירושין, כדלקמן].

בדיון ביום ט"ז באדר תשע"ז (14.03.2017) הגישו הצדדים לביה"ד הסכם גירושין, ובקשו לתת לו תוקף פס"ד. ביה"ד עבר על ההסכם עם הצדדים, עשה בו הגהות, תוספות ומחיקות באישור הצדדים, ולאחר מכן נתן לו תוקף פס"ד.

בסעיפים הרלוונטיים, הצדדים קבעו מנגנון לתשלום מזונות מוסכמים בסך 4,000 ₪ ולחלוקת רכוש, כולל דירת הצדדים וחובותיהם.

אם כי כבר ניתנו החלטות רבות בעבר, לצורך שלמות פסק הדין הנוכחי נעתיק שוב את הסעיפים הרלוונטיים:

8.1" החל מיום 10/03/17 ובכל 10 לחודש שלאחריו ישלם האב לידי האם למזונות של הילדים סך 1,333 ש"ח עבור כל ילד, ובסה"כ 4,000 ש"ח לחודש, וזאת עד מלאת לכל ילד 18 שנים או עד לסיום לימודיו התיכוניים, לפי המאוחר מביניהם (להלן – "דמי המזונות"), התשלום ישולם לחשבון בנק של האשה חשבון דמי מזונות אלו יחולו רק לאחר מכירת הדירה וכאמור בסעי' 8.2 ו-8.3 להלן.¹

8.2 כיום משלם הבעל תשלום חשבון אורנג' פלפונים בסך 430 ₪, גן של הילד 930 ₪, משכנתא 2,138 ₪, הלוואה לאומי 523 ₪, הלוואה ישראלכרט 250 ₪, הלוואה בנק בינלאומי 582 + 592 בין רבית של ההלוואה, סה"כ 5,445 ₪, הבעל ימשיך לשלם את התשלומים עד למכירת הבית, כל חוב בגין פיגור בתשלומים המצוינים בס' זה ישלם אותם הבעל לבד, היות והוא מקזז כל חודש בגין התשלומים.

¹ משפט הבהרה זה נוסף בכת"י הדיין בהסכמת הצדדים, בעת אישור ההסכם ומתן תוקף פס"ד.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

8.3 עד לחיסול המשכנתא ו[ה]הלוואות ישלם הבעל לאישה בנוסף לתשלומים שהוא משלם עוד 1,000 ₪, למרות שלפי החישוב הוא אמור לשלם יותר, לאחר מכירת הבית וסילוק המשכנתא ישלם הבעל 4,000 ₪ מזונות לפי ס' 8.1, למען הסר ספק מיום חיסול המשכנתא וההלוואות, יפסיק הבעל לשלם את תשלומי הגן של הילד ואת תשלום הטלפון, אם סילוק המשכנתא וההלוואות לא יהיו באותו זמן יקזז הבעל מחצית מ[ה]הלוואה או המשכנתא תלוי מה ישאר מסך 4,000 ₪, בצירוף תדפיס חשבון בנק, הצדדים מסכימים כי במכירת הבית קודם כל ישלמו את ההלוואות והמשכנתא לפי הסכם זה ורק לאחר מכן יקבלו את חלקם.

8.4 לצדדים יש הלוואות בבנק, מוסכם שהלוואות שעד לסכום של 150,000 שנקחו לפני הקרע יתחלקו לצדדים שווה בשווה, במידה ויהיו הלוואות יותר מ-150,000 הסכום העולה על 150,000 ישלם הבעל לבד, למען הסר ספק המשכנתא לא מחושבת בהלוואות [...]

10.1.2 הצדדים ימכרו את הדירה לכל המרבה במחיר [...]

10.1.3 לצורך כך יפנו הצדדים למתווך למכירת הדירה, מהכספים שיתקבלו לאחר מכירת הדירה ישולם שכ"ט עו"ד, מתווך במידה והדירה תימכר ע"י מתווך, תסולק המשכנתא, ישולמו ההלוואות של הצדדים בבנקים כמצוין בס' 8.4, ולאחר מכן יתחלקו חצי חצי ביתרה [...]

10.7.2 לצדדים זכויות פנסיוניות [...] הצדדים ימנו אקטואר (התשלום לאקטואר ישולם בשווה ע"י שני הצדדים) שיבדוק את כל הזכויות של הצדדים, לאחר קבלת דו"ח האקטואר יחלקו הצדדים בזכויות שווה בשווה מיום הנישואים ועד לתאריך 31/12/16.

לסיכום הדברים בקיצור: נקבע תשלום מזונות עקרוני בסך 4,000 ₪ לחודש (אשר יקוזז ברובו עד למכירת הבית ע"י תשלומים שונים של הבעל עבור הצדדים², בתוספת תשלום בפועל בסך 1,000 ₪ לאשה), התחייבות הבעל לשאת לבד בתשלום הלוואות מעבר לסך 150,000 ₪, חלוקת תמורת הדירה לאחר סילוק המשכנתא ותשלום הלוואות הצדדים, זכויות הצדדים יש לחלק בשווה לפי דו"ח אקטואר.

בתוספת לסעיף 8.1 כתב הדיין הובהר שדמי המזונות בסך 4,000 ₪ יחולו רק לאחר מכירת הדירה, ובהתאם לסעיפים 8.2 ו-8.3 של ההסכם. משמעות תוספת זו תובהר לקמן.

הצדדים התגרשו כדמו"י ביום כ"ז בניסן תשע"ז (23.04.2017), אך למעשה, הדירה נמכרה רק כעבור ארבע שנים, באמצע שנת 2021 (חוזה המכר נחתם ביום 15.06.2021).

ביום 29.06.2021 הגישה ב"כ האשה תביעה בכותרת: "בקשות שונות", בה בקשה מביה"ד "לדון בתביעות הרכושיות ובמזונות אשר נכרכו בבית הדין הרבני ועגנו בהסכם הגירושין". אולם, יוער מראש שאין הדבר כן, ולא נכרכו תביעת מזונות וחלוקת רכוש בתביעת הגירושין, כאמור לעיל, ולכן ביה"ד לא ידון אלא במסגרת מצומצמת של פרשנות ואכיפת הסכם הגירושין אשר נתן לו ביה"ד תוקף פסק דין.

בתביעה זו, טענה האשה שהתוספת הנ"ל הוכנסה ללא הבנת האשה, ולכן יש לחייב את הבעל בתשלום מזונות בסך 4,000 מיום חתימת ההסכם, וכן תבעה איזון משאבים של זכויות הצדדים, בהתאם לאמור בו בסעיף 10.7.2.

ביום 11.10.2021 הגישה ב"כ האשה בקשה להטלת עיקול על כספי הדירה עד שיתברר המצב של תשלומי האב למזונות, ופתחה על כך תיק (7/).

² לתוספת הבהרה, כפי שמסתמן לפי המסמכים וההסכמים ההתחלתיים של התשלומים: חברת פלאפון אורנג' מופיע במוטג "פרטנר"; המשכנתא מורכבת משלוש הלוואות מהבנק הבינלאומי, אשר מספרן:-הלוואה מבנק לאומי שמספרה: 7.....; ההלוואה מישראל כרט שמסתיימת במספר:; ההלוואה (לא משכנתא) מבנק בינלאומי שמספרה:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לאחר דיון בנושא, קבע ביה"ד בהחלטה מיום ז' במרחשון תשפ"ב (13.10.2021):

א. "לאחר שביה"ד הבהיר לצדדים כי ההסכם שבתיק כולל התיקונים בכתב יד הינו אוטנטי מקורי כפי שאושר במהלך הדיון לאישור ההסכם, חזרה בה המבקשת מתביעתה למזונות עבר בסכום המלא.

ב. המבקשת טוענת שהבעל לשעבר לא עמד בהתחייבותו להסכם, בעניין תשלום החובות. על המשיב להגיש את האסמכתאות לתשלומים שהתחייב כפי שמופיע בהסכם הגירושין בסעיף 8.2 ו-8.3 תוך 21 יום.

ג. לאחר קבלת האסמכתאות על הצדדים להודיע תוך 7 ימים אם יש צורך לבירור הנושא בפני האקטואר וביה"ד ייתן החלטה.

ד. בנוסף ביה"ד ממנה את האקטואר אבי יחזקאל להערכת זכויות הצדדים כפי המובא בהסכם הגירושין סעיף 10.7.2. שכר טרחת האקטואר, יחול על הצדדים שווה בשווה."

בבקשה מיום 1.11.2021 בקשה האשה למנות אקטואר לבדיקת תשלומי הבעל לשעבר, ולעקל סך 150,000 ₪ מתוך חלק הבעל בתמורת הדירה.

בהחלטה מיום ו' בכסלו תשפ"ב (10.11.2021):

"בהמשך לסעיף ב' בהחלטה מתאריך ז' במרחשון תשפ"ב (13/10/2021) הרי עדיין קיימת תביעה של האשה לבירור חוב המזונות בקיזוז החובות שאותם שילם (או לא שילם), הבעל לשעבר. אף ניתנו הוראות לשם כך. כמו כן, מונה אקטואר לבירור זכויות הצדדים, וכספי העיקול נועדו להבטחת זכויות האשה אם יהיו.

כאשר קיימת תביעה כספית זכות התובע לעקל כספי הנתבע עד לבירור עניינו וכפי שהאריך הרה"ג הרב שלמה שפירא שליט"א בפסה"ד בבית הדין הרבני הגדול בתיק 1299285/2 בעניין זכות העיקול.

לאור האמור, יש להותיר סך 150,000 ₪ מעוקלים עד לבירור נושא קיזוז החובות ששילם הבעל לשעבר וכן לבירור זכויות הצדדים."

ביום 11.11.2021 הגישה ב"כ האשה בקשה להרחבת בדיקת האקטואר, כיון שלדבריה לא הוגשו אסמכתאות מספקות מטעם הבעל על תשלומיו.

ביום 12.12.2021 הגיש האקטואר דו"ח איזון זכויות, כמקובל, בשתי שיטות. לפי שיטה ב' (בהתאם למועדי מימוש) על הבעל לשעבר להעביר לאשה סך כ-10,000 ₪.

ביום 15.12.2021 הגישה ב"כ הבעל בקשה לביטול עיקול ה-150,000 ₪, לאחר קבלת דו"ח האקטואר.

בהחלטה מיום ב' בשבט תשפ"ב (04.01.2022) קבע ביה"ד:

"בתאריך 18/11/2021 הגישה ב"כ הבעל מסמכים לעניין תשלום חובות לתשלום, אך לדעת ב"כ האשה, חסרים מסמכים רבים ואין הוכחה שהמשיב שילם את כל החובות, ומבקשת את בדיקת האקטואר.

לאור האמור, ובהמשך להחלטה הנ"ל, זכות האשה לפנות לאקטואר לבירור התשלומים והחובות. עלות בדיקת האקטואר תחול על האשה בלבד. ככל שיתברר שהבעל לשעבר לא עמד בהתחייבויותיו ולא שילם את כל החובות, ובהתאם לחו"ד האקטואר, ישקול ביה"ד כיצד לחלק את שכר הטרחה לאקטואר."

בהחלטה נוספת מיום י"ד בשבט תשפ"ב (16.01.2022), בה ניתנו הוראות לאקטואר נקבע:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

"על האקטואר לבדוק ולבחון את כל המסמכים /האסמכתאות, לעניין החובות ששילם/לא שילם המעורר החל מיום אישור המרח הנידוניו מאריך מ"ז אדר תשפ"ב (2017) - פירוש התשלומים בהתאם לסעיף 8.2 בהסכם המימון -

מס' תביעה	היאור	סכום התשלום החודשי בהתאם לסעיף 8.2 בהסכם המימון	סכום שולם בפועל בפיקדון הבדיקה
1	חברת פרטנר תקשורת	430.00	-18,665.90
2	תשלומים לטובת גן ילדים	930.00	-2,790.00
3	הלוואות משכנתא מהבנק הבינלאומי	2,138.00	-120,479.12
4	הלוואה מס' 7-0006-10-1991-31 מבנק לאומי	523.00	-21,974.96
5	הלוואה שנסתייגה בסכום 8888 מחברת ישראלית	250.00	-1,759.64
6	הלוואה מס' 432-000000507 מהבנק הבינלאומי	1,174.00	-119,724.31
סה"כ		5,445.00	-235,393.93

(דהיינו, תביעת המבקשת עומדת על סך של עד 2,725 ש"ח לחודש, 7/2017 עד 8/2021) חודשים, סה"כ: כ-147,000 ש"ח, ולצורך כך, וכן להבטחת זכויות המבקשת בסך של כ-10,000 ש"ח, על פי חישוב האקטואר, עוקלו 150,000 ש"ח).

דו"ח האקטואר

ביום 22.3.2021 הגיש האקטואר דו"ח לבחינת תשלומי הבעל בהתאם להסכם הגירושין ולהחלטה הנ"ל. נסכם את מסקנותיו בדו"ח.

1. לחברת פרטנר (אורנג') שולם 18,666 ש"ח, לחודשים 7/2017 עד 8/2021 (אך לא התקבלו החשבוניות עבורם בוצעו התשלומים).
2. לגן הילדים שולם 2,790 ש"ח, לחודשים 4-6/2017.
3. למשכנתא שולם 87,228 ש"ח (עבור הלוואות 64-8341140-01-64 ו-41-8341140-01-64). לחודשים 4/2017 עד 8/2021.
- ישנה הלוואה נוספת.... שלא אותרו תשלומים עבורה בחשבון הבעל, אך בדו"ח פרעון בפועל בוצעו תשלומים בסך 33,251 ש"ח. לדברי הבעל, התשלום בוצע מחשבון אביו, ואותרו תשלומים מתאימים בחשבון....., שלפי דברי הבעל זה חשבון אביו, לחודשים 9/2021 עד 12/2019.
- ביום 12.9.2021 סולקו כל שלוש ההלוואות, ככל הנראה מתקבולי מכירת הדירה.
4. להלוואה..... שולם 21,975 ש"ח, ונפרעה במלואה ביום 10.9.2020 בתשלום החודשי לחודש זה, לחודשים 4/2017 עד 9/2020.
5. להלוואה..... שולם 1,760 ש"ח (תשלום אחרון ביום 10.10.2017), לחודשים 4/2017 עד 10/2017.
6. להלוואה..... שולם 119,724 ש"ח (נפרעה במלואה ב-4/2021 בתשלום סך 63,216 ש"ח, כלול בסכום הנ"ל), לחודשים 4/2017 עד 4/2021.
7. הונח ששולם סך 1,000 ש"ח למזונות, ולא נבחן בדו"ח.

בסיכום הדברים בדו"ח (עמ' 13 בדו"ח):

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בבקשה מיום 28.3.2022 הגישה ב"כ האשה הערות על דו"ח האקטואר, ובסופה בקשה ממנו חמש שאלות הבהרה.

בהחלטה מיום 1.5.2022 (בתיק ביטול צו עיקול 9/), הורה ביה"ד לאקטואר להגיב ולענות על שאלות האשה, ולהתייחס באופן ממוקד לשאלה: "האם ומדוע נטל המבקש ממכירת הדירה, סך של 150,000 ₪ לטובת תשלום הלוואות והאם אינן מגולמות בהלוואות ששילם המבקש במסגרת ההחזרים החודשיים".

התקבלה תגובת האקטואר, ענה על שאלות ההבהרה כפי שבקשה ב"כ האשה. דבריו ישולבו לפי הצורך במסגרת הדיון לקמן.

דיון

בראש ובראשונה, למען הסר כל ספק, יובהר שתוספת הדיין בסוף סעיף 8.1 ש"דמי מזונות אלו יחולו רק לאחר מכירת הדירה וכאמור בסעי' 8.2 ו-8.3 להלן, משמעותם אינה שעד מכירת הדירה חייב הבעל לשעבר במזונות בסך 1,000 ₪ בלבד, וחייב בסך 4,000 ₪ לחודש יחול רק לאחר מכירת הבית. אלא, משמעותו הברורה היא שעד מכירת הבית יש לבצע קיזוז בהתאם לתשלומי הבעל מתוך סך מזונות עקרוני של 4,000 ₪, וכפי שמפורש בסעיפים 8.2 ו-8.3 אופן הקיזוז. דבר זה פשוט וברור, הן מתוך הלשון והן מתוך התוכן והגיון הדברים, ואין מקום להסתפק בו כלל.

לפי החלטה דלעיל מיום י"ד בשבט תשפ"ב (16.01.2022), ובהתאם לסעיפים 8.2 ו-8.3, על הבעל היה לשלם סך 147,000 ₪ עבור חלקה של האשה, כלומר 294,000 ₪ עבור תשלומים משותפים, כאשר לפי הסכם הגירושין אושר עד 150,000 ₪ של "הלוואות" מלבד המשכנתאות.

לפי הנתונים שהציג האקטואר בדו"ח שלו, הבעל אכן שלם סך 285,394 ₪ לכיסוי תשלומים משותפים, כאשר מרכיב ההלוואות (מלבד המשכנתא) אינו עולה על 150,000 ₪. לתשלומי הבעל יש להוסיף גם את הסך 33,251 ₪ ששילם אביו עבור המשכנתא, סה"כ 318,645 ₪, ומחציתה 159,323 ₪. נמצא א"כ שהבעל עמד בהתחייבותו בהסכם הגירושין להשלים תשלומים בסך ממוצע של 2,723 ₪ לחודש, ואף ישנו עודף של כ-12,000 ₪.

[תשלומי הבעל למשכנתא שחישב האקטואר הם עד 10.9.2021. כל שלושת הלוואות המשכנתא סולקו ביום 12.9.2021 בסך כולל של 322,320 ₪, ככל הנראה מתקבולי מכירת הדירה, כפי שהבהיר האקטואר בתשובתו לשאלות ב"כ האשה. זאת בהתאם לסעיף 9.1.3 בבהסכם המכר³.]

אף אם נאמר שחלק מהתשלומים התסיימו בשלב מוקדם (התשלום לגן, הלוואת הישראכרט, הלוואה מבנק לאומי), ומשתמע מסוף סעיף 8.3 שבמצב זה יש לחזור ולחשב לפי הפרש 3,000 ₪ ולא לפי הסכום המופחת של 2,773 ₪, הרי מספיק בתשלום הקרוב לסך 162,000 ₪ ל-54 החודשים, אשר לפי האמור – קוים. ביה"ד דוחה את טענת האשה שאין לחשב את התשלומים לחברת פרטנר (כיון שלא הוצגו חשבוניות להוכיח שמדובר בתשלומים עבור הפלאפון של הילדים), שכן הסכום הראשוני מתאים לאמור בהסכם הגירושין, ולאחר עלייה בסכום למשך שנה, הוא שוב יורד, ואף לא נטען על ידי האשה שהיא מימנה את המכשירים הסלולאריים של הילדים (זאת בנוסף לעודף מסוים, כדלעיל⁴).

³ עותק של הסכם המכר צורף כנספח לתביעת האשה.

⁴ גם בתשובת האקטואר כתב שהונח שמדובר בהמשך התשלומים של הבעל בהתאם להסכם הגירושין.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לכן, בענין זה יש לקבוע שאין הבעל לשעבר חייב להשלים לה מזונות עד לחודש 9/2021 כולל, עד אז סולקו כל המשכנתאות וההלוואות הנ"ל, ובוצע בו קיזוז מלא בהתאם לסעיפים 8.2 ו-8.2 בהסכם הגירושין.

אך עדיין יש לדון בנקודה נוספת.

כעולה מדו"ח האקטואר, כמעט כל החובות הנ"ל שולמו טרם מכירת הדירה ביוני 2021 (מלבד עוד כמה אלפי שקלים ששולמו לאחר הדירה עד סילוק המשכנתאות ביום 10.9.2021). אולם, בהסכם המכר (סעיף 9.1.3א) הותנה שיועבר 150,000 ₪ מתמורת הדירה לשם סילוק הלוואות של המוכרים ("הלוואה ללא שעבוד"). לפי חישוב האקטואר, כל ההלוואות הנ"ל בסך כ-150,000 ₪ סולקו דרך קיזוז המזונות, ואיזה הצדקה יש לחזור וליטול עוד 150,000 ₪ מתמורת הדירה לסילוק הלוואות?

מאידך, האשה חתומה על הסכם המכר, בה ניתנה הוראה לקונה להעביר סך הנ"ל לחשבון הבעל לצורך "סילוק הלוואה של המוכרים במשותף". אם כן, יש לדון האם לפי הסכם הגירושין יש לזקוף העברה זו לחלקם של שני הצדדים או לחלק הבעל בלבד?

מתוך עיון היטב בהסכם, ברור לנו שההלוואות המוזכרות בסעיף 8.4 להסכם – בהן הסכימו הצדדים שיש לשלם שווה בשווה רק עד סך 150,000 ₪, ומעבר לכך על הבעל לשאת בהם לבד – הן אותן הלוואות (או לפחות כוללות אותן הלוואות) המוזכרות כבר בסעיף 8.2 ו-8.3. ישנן כמה ראיות לשוניות לכך:

א. הכללת הלוואות אלו של סעיף 8.4 בחלק הדן במזונות הקטינים ולא בסעיף 10 הדן בענייני רכוש, מורה שהלוואות אלו בסך 150,000 ₪ הן האמורות להתקזז במזונות.

ב. סעיף 8.4 מסיים: "למען הסר ספק המשכנתא לא מחושבת בהלוואות". מזה שהוצא המשכנתא בלבד מכלל הלוואות, מוכח ששאר ההלוואות המוזכרות עם המשכנתא בסעיף 8.2 הינם בכלל ההלוואות שבסעיף 8.4.

ג. בסעיף 10.1.3 נקבע שמתוך תמורת הדירה: "תסולק המשכנתא, ישולמו ההלוואות של הצדדים בבנקים כמצוין בס' 8.4, ולאחר מכן יתחלק חצי חצי ביתרה". הרי שנזכרו רק המשכנתא וההלוואות שבסעיף 8.4, ואילו אין התייחסות נפרדת להלוואות שבסעיף 8.2, וע"כ שהן כלולות באמור בסעיף 8.4.

ד. סכום ההלוואות המפורטות בסעיף 8.2 הוא אכן קרוב ל-150,000 ₪, כפי שעולה מתוך דו"ח האקטואר, כך שמסתבר הדבר שמדובר באותם הלוואות.

ה. לו מדובר בהלוואות אחרות נוספות על האמור בסעיף 8.2, איזה היגיון יש לעשות מנגנון שונה – שבאותן המנויות בסעיף 8.2 יש לעשות קיזוז מזונות, ועל האחרות שבסעיף 8.4 לקבוע שישולמו בשווה עד סך 150,000 ₪, בלי לקבוע קיזוז או מנגנון תשלום אחר.

מכל זה ברור שההלוואות המוזכרות בסעיף 8.4 בהסכם הגירושין כוללות את אלו המוזכרות לקיזוז בסעיף 8.2. ואם כן, כיון שבמסגרת קיזוז המזונות סולקו כל ההלוואות הללו בסך מקסימום של 150,000 ₪ עוד לפני מכירת הדירה, שוב אין הצדקה להפריש 150,000 ₪ נוספים בהסכם המכר לסילוק הלוואות שכבר סולקו וקוזזו. גם אם היו לצדדים הלוואות נוספות שטרם שולמו, מאחר שכבר חושבו 150,000 ₪ במסגרת הקיזוז כתשלום משותף – הרי לפי סעיף 8.4 של ההסכם על הבעל לשעבר לשלם אותם לבד מתוך חלקו, ולא מהתמורה המשותפת! אם כן, יש לזקוף סכום זה של 150,000 ₪ שהועבר אליו לפי הסכם המכר לחלקו בלבד בתמורה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ואמנם בסעיף 10.1.3 כתוב שמכספי תמורת הדירה "ישולמו ההלוואות של הצדדים בבנקים כמצוין בס' 8.4", ורק "לאחר מכן יתחלקו חצי חצי ביתרה", אך – כפי שמודגש גם – זהו "כמצוין בס' 8.4", ושם מובהר שרק עד 150,000 ₪ של הלוואות יש לשלם במשותף.

ברור לפי הסכם הגירושין שאין לעשות זיכוי כפול לבעל על ההלוואות – גם קיזוז וגם זיכוי בלעדי מתוך כספי התמורה לכיסוי ההלוואות.

א"כ, כיון שכבר קיזוז סך 150,000 ₪ של הלוואות כנגד חיוב המזונות, הסך 150,000 ₪ שלפי הסכם המכר יש להעביר לחשבונו של הבעל מתחשב מתוך חלקו בלבד בתמורה, כך שקבל כבר מראש 150,000 ₪ לחלקו (תוספת 75,000 ₪ ממה שהיה ראוי להתחלק), ולכן את ה-150,000 ₪ שכעת מעוקלים יש לחלק כנגד בשווה בין הצדדים (ולהעביר חזרה 75,000 ₪ לאשה).

[לחילופין, אם נזקוף את ה-150,000 ₪ שבהסכם המכר כזיכוי להלוואות שבסעיף 8.4, הרי שוב אין לקזז סך זה מתוך החיוב מזונות של 4,000 ₪ בהתאם לסעיפים 8.2 ו-8.3, כך ששוב יש לחייב את הבעל לשעבר בסך 75,000 ₪ נוסף למזונות שאין לקזז. אלא שבהתאם להסכם הגירושין הדרך הנכונה יותר היא כאמור לעיל, לקזז את התשלומים להלוואות מתוך המזונות, ולזקוף את ההעברה לחלקו של הבעל בלבד.]

כאמור, סילוק המשכנתא ביום 12.9.2021 היה בסך 322,200 ₪, כפי תשובת האקטואר. אם הסכום הזה במלואו הועבר לבנק ע"י הקונה, כפי סעיף 9.1.3 בהסכם המכר יש לחלק את ה-150,000 ₪ המעוקל בשווה, וכנ"ל.

[אולם, ישנה ט"ס הניכר לעין בהסכם המכר, וכן לא ברור היחס בין סעיף 9.1.3 לבין סעיף 9.1.3, אשר עלול להשפיע על הסכום הסופי. ראה בהערה.⁵]

מסקנה

לאור כל האמור, ביה"ד קובע:

- א. תביעותיה של האשה על אי תשלומי הבעל לשעבר לקיזוז מזונות נידחות.
- ב. עלות בדיקת האקטואר נשארת על האשה, כיון שהתברר שהבעל לשעבר ביצע תשלומים כנדרש לפי ההסכם.
- ג. סך 150,000 ₪ המעוקלים יש לחלק בשווה בין הצדדים (וראה הע' 5 לעיל).
- ד. לסגור את כל התיקים הפתוחים.
- ה. אין צו להוצאות משפט.

⁵ בסעיף 9.1.3 בהסכם במספרים נרשם 200,000 ₪, כאשר במילים נרשם "שלוש מאות אלף ₪". לא ברור מה הסכום האמתי. בנוסף, לא ברור האם הסכומים הנקובים ב-9.1.3 א (150,000) ו-9.1.3 ב (200,000/300,000) אמורים להיות פירוט של הסך 450,000 שבסעיף 9.1.3 או תוספת אליו, כפי שנראה מהתאריכים והסכומים הגלובלי של התמורה (ואפשר שתלוי בשאלה הנ"ל, האם הסכום הנכון ב-9.1.3 הוא 200,000 או 300,000 ₪). עכ"פ, לא הונחו בפני ביה"ד סכומי ביצוע התשלומים של הקונה בפועל.

במידה והקונה שילם רק 300,000 ₪ לבנק עבור סילוק המשכנתא, ולא את מלוא הסכום של 322,200 ₪, והבעל דאג להשלים את ההפרש 22,200 ₪ לסילוק המשכנתא מכספו, יש לזכות את הבעל במחצית ההפרש – 11,100 ₪. לפי"ז יצא שהבעל לשעבר זכאי לסך 86,100 ₪ מתוך הכספים המעוקלים, ויש לתת לאשה סך 73,900 ₪ מתוך הכספים המעוקלים.

הצדדים יוכלו להגיש אסמכתאות בנושא תוך 14 יום מחתימת ההחלטה, האם המשכנתא סולקה במלואה על ידי הקונה לבנק או ע"י הבעל, בטרם יחלק ביה"ד את הכסף המעוקל לפי האמור בגוף ההחלטה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

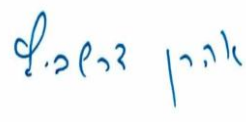
ניתן ביום ח' בסיון התשפ"ב (07/06/2022).

הרב אברהם צבי גאופטמן

הרב עובדיה חפץ יעקב

הרב אהרן דרשביץ – אב"ד

העתק מתאים למקור

הרב יצחק דהאן, המזכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י הרב אברהם צבי גאופטמן בתאריך 07/06/2022 13:40